

8 Νοεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΥΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΣΙΑΦΚΑΛΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ (ΑΡ.1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 759/87)

Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Δικαστικός έλεγχος θέματος εξειδικευμένου, που αναφέρεται στον καλλιτεχνικό τομέα του θεάτρου — Ευρεία η διακριτική εξουσία των αρμοδίων διοικητικών οργάνων — Η άσκησή της δεν ελέγχεται στην ουσία από τον Διοικητικό Δικαστή λόγω της τεχνικής φύσεως του θέματος — Άλλως ο Διοικητικός Δικαστής θα ήταν αναγκασμένος να βασισθεί σε μαρτυρία εμπειρογνομόνων — Τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα η απόφασή του να εναποτεθεί στα χέρια των εν λόγω εμπειρογνομόνων.

5

Η παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως προσβάλλει απόφαση περί προσλήψεως για χρονικό διάστημα ενός έτους ηθοποιών στον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου.

10

Ο αιτών, που ήταν μεταξύ των υποψηφίων, δεν επελέγη γιατί κατά τη γνώμη της Καλλιτεχνικής Επιτροπής “υστερεί ως ηθοποιός σε σύγκριση με τους 22 εσωτερικούς αιτητές ηθοποιούς”.

15

Την απόφαση της Καλλιτεχνικής Επιτροπής υιοθέτησε και το Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού.

20

Η νομική αρχή, που εφάρμοσε το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως, φαίνεται από το ανωτέρω

περιληπτικό σημείωμα.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

5

Προσφυγή.

10 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου να διορίσει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Τακτικού Ηθοποιού αντί του αιτητή.

Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.

15

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Λ. Παπαφιλίππου, για 9 από τα Ενδιαφερόμενα μέρη.

20 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσβάλλει το διορισμό στη θέση Τακτικού Ηθοποιού για τη θεατρική περίοδο 1987-1988 των ενδιαφερομένων μερών τα ονόματα των οποίων φαίνονται στον πίνακα που επισυνάπτεται στην αίτηση, αντί αυτού. Ο αιτητής που είναι εξ επαγγέλματος ηθοποιός υπέβαλε αίτηση
25 και περιλήφθηκε στον κατάλογο των υποψηφίων για την πλήρωση των κενών θέσεων ηθοποιών στο Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου για τη θεατρική περίοδο 1987-1988.

30 Η κατάσταση των υποψηφίων αιτητών, για την πλήρωση επί συμβάσει των κενών θέσεων για τη θεατρική περίοδο από 1 Οκτωβρίου 1987, έως 30 Σεπτεμβρίου 1988, σύμφωνα με την προκήρυξη της 12ης Ιουνίου 1987, έχει κατατεθεί σαν Τεκμήριο 1 και κάτω από την στήλη (Α) με τον τίτλο Εσωτερικοί
35 Ηθοποιοί (που υπηρετούσαν στον Οργανισμό κατά την περίοδο 1986-1987), περιλαμβάνει ένα αριθμό είκοσι-δύο ηθοποιών, μέσα στους οποίους όμως δεν περιλαμβάνονταν ο αιτητής, και κάτω από τη στήλη (Β) Εξωτερικοί Ηθοποιοί, δεκαπέντε υποψήφιοι μεταξύ των οποίων και ο αιτητής. Στην στήλη αυτή
40 δίδονται τα τυπικά προσόντα και οι σχετικές παρατηρήσεις για κάθε ένα από αυτούς.

Στις 24 Ιουνίου 1987, συνεδρίασε η Καλλιτεχνική Επιτροπή

του Οργανισμού και μελέτησε τις περιπτώσεις των διαφόρων υποψηφίων. Αναφορικά με την περίπτωση του αιτητή η Καλλιτεχνική Επιτροπή αποφάσισε, όπως φαίνεται στα πρακτικά της συνεδρίας (Παράρτημα 2) τα ακόλουθα:

5

“Η Καλλιτεχνική Επιτροπή κατά πλειοψηφία (διαφωνούντων των κ.κ. Π. Σέργη και Αχ. Πυλιώτη) εισηγείται την μη πρόσληψη του κ. Νίκου Σιαφκάλη ως τακτικού ηθοποιού στον Θ.Ο.Κ., γιατί κρίνει ότι υστερεί σε καλλιτεχνική ικανότητα ως ηθοποιός, σε σύγκριση με τους 22 εσωτερικούς αιτητές ηθοποιούς. Η γνώμη της μειοψηφίας είναι ότι λόγω της μακράς και γόνιμης προσφοράς του κ. Σιαφκάλη στο Κυπριακό Θέατρο είναι χρήσιμος στον Οργανισμό και γι’ αυτό υποστηρίζουν την πρόσληψή του σαν τακτικού ηθοποιού.”

10

15

Στη συνέχεια το Διοικητικό Συμβούλιο του Θ.Ο.Κ. στη συνεδρία του της 1ης Ιουλίου 1987, επιλήφθηκε του θέματος της πλήρωσης των κενών αυτών θέσεων και σχετικά με τον αιτητή σύμφωνα με το σχετικό πρακτικό (Παράρτημα 3) αποφάσισε τα ακόλουθα:

20

“Το Συμβούλιο συμφωνεί με την κατά πλειοψηφία γνώμη της Καλλιτεχνικής Επιτροπής για την καλλιτεχνική ικανότητα του κ. Σιαφκάλη ως ηθοποιού σε σύγκριση με τους εσωτερικούς αιτητές ηθοποιούς. Γι’ αυτό δεν προκρίνεται για πρόσληψη ως τακτικός ηθοποιός στο Θ.Ο.Κ.”

25

Στη συνέχεια το Διοικητικό Συμβούλιο του Θ.Ο.Κ. υιοθέτησε την εισήγηση της Καλλιτεχνικής Επιτροπής και αποφάσισε να διορίσει τα ενδιαφερόμενα μέρη και τον Ευτύχιο Πουλαΐδη, του οποίου το διορισμό δεν προσβάλλει ο αιτητής με την προσφυγή αυτή.

30

Είναι η θέση του αιτητή ότι δεν υπάρχει αιτιολογία στην επίδικη απόφαση με την οποία δεν διορίστηκε ο αιτητής σαν Τακτικός Ηθοποιός και η αιτιολογία την οποία έδωσαν είναι αντισυνταγματική και δεν δικαιολογείται από τα στοιχεία του φακέλου. Κατά τον ευπαιδευτο δικηγόρο του, ήταν “εντελώς παράδοξο ο αιτητής ο οποίος είχε φθάσει μέχρι τη θέση Ανώτερου Ηθοποιού κατά τη διάρκεια της 12χρονης και πλέον προσφοράς (1971-1983) του προς τους καθ’ ων η αίτηση να κρι-

35

40

5 νεται ακατάλληλος για διορισμό ως Τακτικός Ηθοποιός, είτε σε θέση Ανώτερου Ηθοποιού την οποία στο παρελθόν κατείχε, είτε στις κατώτερες θέσεις Ηθοποιού Α' και Β' και αντί τούτου να διορίζονται τα ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία υστερούν και σε καλλιτεχνική ικανότητα και σε πείρα έναντι του αιτητή.”

10 Ο δεύτερος λόγος πάνω στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή είναι ότι το τελικό συμπέρασμα των καθ' ων η αίτηση ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερερούσαν σε επαγγελματική ικανότη-
τα και πείρα έναντι του αιτητή είναι αποτέλεσμα “πεπλανημέ-
νης κρίσεως και/ή λανθασμένης εκτίμησης και σύγκρισης του
15 αιτητή μετά των ενδιαφερομένων μερών, καθ' ότι ο κατητής κατ' αντικειμενική κρίση είναι υπέρτερος σε επαγγελματικά προσόντα, επαγγελματική ικανότητα, πείρα απ' ότι τα ενδια-
φερόμενα μέρη και έχει επιδείξει επαγγελματική προσφορά και
20 σταδιοδρομία ανάλογη της οποίας δεν παρατηρείται απ' τα ενδιαφερόμενα μέρη.”

20 Σύμφωνα με το Άρθρο 4 του Περί Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου Νόμου του 1970 (Νόμος Αρ. 71 του 1970) όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 36 του 1972, το Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού αποτελείται από ένα Πρόεδρο και οχτώ άλλα μέλη διοριζόμενα από το Υπουργικό Συμβούλιο,
25 από πρόσωπα τα οποία κατά την κρίση του Υπουργικού Συμβουλίου έχουν “διοικητικήν πείραν και γνώσεις περί τα θεατρικά και εν γένει καλλιτεχνικά πράγματα.”

30 Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Νόμου, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 68 του 1979, εκτός από το Συμβούλιο έχει ιδρυθεί Καλλιτεχνική Επιτροπή η οποία αποτελείται από ένα Πρόεδρο και όχι περισσότερα από τέσσερα μέλη που διορίζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο από πρόσωπα “ανωτέρας μορφώσεως άτινα ήθελε κρίνει ότι κέκτηνται γνώσεις, πείραν, ή ικανότητα περί τα θεατρικά και εν γένει καλλιτεχνικά πράγ-
35 ματα και του Διευθυντού του Οργανισμού ενός εκπροσώπου του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού και των εκάστοτε τακτικών σκηνοθετών αυτού ως ex-officio μελών”.

40 Το Διοικητικό Συμβούλιο πριν πάρει απόφαση πάνω σε οποιοδήποτε θέμα καλλιτεχνικής φύσεως όπως είναι ο καταρτισμός του δραματολογίου, ο προγραμματισμός των παραστάσεων περιλαμβανομένης της προσλήψεως, αξιολογήσεως και

απολύσεως του καλλιτεχνικού προσωπικού οφείλει να ζητήσει την γνώμη της Καλλιτεχνικής Επιτροπής, η οποία έχει βαρύνουσα γνώμη αν και έχει μόνον συμβουλευτικό χαρακτήρα.

Το τρίτο όργανο του Θ.Ο.Κ. είναι ο Διευθυντής του Οργανισμού του οποίου η θέση προβλέπεται από τον ίδιον τον Νόμον (άρθρα 8 και 9) είναι δε το ανώτατο εκτελεστικό όργανο του Οργανισμού, προϊστάται των υπηρεσιών του Οργανισμού και μεριμνά διά την εκτέλεση των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

Η πρόσληψη ηθοποιών όπως προκύπτει και από τα πρακτικά που παρουσιάστηκαν στην υπόθεση πραγματοποιείται πάνω σε ετήσια βάση με σύμβαση σύμφωνα προς τον Κανονισμόν 97(2) των περί Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου (Διάρθρωσις και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1974.

Στην προκειμένη περίπτωση, η Καλλιτεχνική Επιτροπή συνήλθε στις 24 Ιουνίου 1987 και μελέτησε το θέμα της σύστασης που θα έκαμνε προς το Διοικητικό Συμβούλιο για τους διορισμούς ηθοποιών για την θεατρικήν περίοδον 1987/88. Ενώπιον της Καλλιτεχνικής Επιτροπής τέθηκαν όλα τα σχετικά στοιχεία όπως προκύπτει από τα πρακτικά. Ενώπιον της Επιτροπής ετέθησαν επίσης αι απόψεις του Διευθυντού αναφορικά με τους "Εσωτερικούς ηθοποιούς" και η έκθεση του Διευθυντή αναφορικά με τους "Εξωτερικούς ηθοποιούς". Για τον αιτητή ο οποίος ήτο μεταξύ των "Εξωτερικών υποψηφίων" ο Διευθυντής εξέφρασε την γνώμην ότι "σαν ηθοποιός ..... δεν παρουσιάζει τίποτε το ιδιαίτερον. Αντίθετα τα τελευταία χρόνια έχει μείνει στάσιμος και δύσκαμπτος". Στη συνέχεια η Επιτροπή κρίνουσα την καλλιτεχνική αξία του αιτητή αποφάσισε (κατά πλειοψηφίαν 4 έναντι 2 ψήφων), ότι αυτός υστερεί εις καλλιτεχνικήν ικανότητα ως ηθοποιός συγκρινόμενος με τους 22 "Εσωτερικούς ηθοποιούς". Η γνώμη των δύο μειοψηφούντων μελών ήταν ότι "λόγω της μακράς και γόνιμης προσφοράς του κ. Σιαφάλη εις το Κυπριακόν Θέατρον είναι χρήσιμος εις τον Οργανισμόν και γι' αυτό υποστηρίζουν την πρόσληψιν του σαν τακτικού ηθοποιού."

Είναι φανερό ότι η αιτιολογία της μειοψηφίας εστηρίζετο περισσότερο πάνω στην προσφορά του αιτητή στο Κυπριακό θέατρο παρά στην άποψη κατά πόσον ήταν ο καταλληλότερος

των υποψηφίων για να προσληφθεί ως υποψήφιος για τη σχετική θεατρική περίοδο.

5 Από τη φύση της όλης υπόθεσης φαίνεται ότι η σύσταση της Καλλιτεχνικής Επιτροπής έχει βαρύτητα για το Συμβούλιο, ανεξάρτητα του αν έχει ληφθεί ομόφωνα ή κατά πλειοψηφία και με βάση αυτό και τα δεδομένα όλα που βρίσκονταν ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου αυτό αποφάσισε ομόφωνα όπως προσφέρει επαναδιορισμό με σύμβαση για τη θεατρική 10 περίοδο 1987-1988, στους "Εσωτερικούς υποψηφίους", αιτητές για τις ίδιες θέσεις στις οποίες υπηρετούσαν τον προηγούμενο χρόνο μια και ήταν της γνώμης ότι αυτοί ήταν υπέρτεροι σε καλλιτεχνική ικανότητα και πείρα έναντι και των δεκαπέντε "Εξωτερικών υποψηφίων" περιλαμβανομένου του αιτητή.

15 Ο αιτητής εργάστηκε σαν ηθοποιός και σκηνοθέτης μέχρι το 1983, από δε του 1983 εργάζεται όχι ως ηθοποιός αλλά ως Διευθυντής και Σκηνοθέτης στο Θέατρο Αγρινίου. Φαίνεται δε ότι η αποχώρηση αυτού από την "ενεργό ηθοποιΐα" συνάδει με 20 την κρίση του Διευθυντή ότι "αντίθετα θα έλεγα ότι τα τελευταία χρόνια έχει μείνει στάσιμος και δύσκαμπτος".

25 Το θέμα της κρίσεως της καλλιτεχνικής ικανότητας και καταλληλότητας ηθοποιών είναι τεχνικό και η κρίση ουσίας του αρμοδίου οργάνου, ο νομικός χαρακτηρισμός των γεγονότων και τα συμπεράσματα, οι κρίσεις του αρμοδίου οργάνου επί των πραγματικών γεγονότων δεν υπόκεινται σε έλεγχο από το Διοικητικό Δικαστήριο. Σχετικά με την πιο πάνω θέση ο 30 ευπαιδευτος δικηγόρος του Οργανισμού αναφέρθηκε στην απόφαση του Γαλλικού Συμβουλίου της Επικρατείας Sieur Palaprat εις την συλλογήν Lebon σελ. 118, 12 Δεκεμβρίου, 1954, εις την οποίαν το Συμβούλιον αυτό αρνήθηκε να ασκήσει έλεγχο ουσίας πάνω στην απόφαση της Επιτροπής Αναγνώσεως θεατρικών έργων της Comedie Francaise, να μην δεχθεί ένα θεατρικό έργο.

35 Έτσι κατ' αναλογίαν δεν θα έπρεπε και το Δικαστήριο τούτο να υποκαταστήσει τη δική του κρίση στην κρίση του αρμοδίου οργάνου πάνω στο θέμα ποίος είναι ο καλύτερος ή 40 καταλληλότερος ηθοποιός.

Έχω τη γνώμη ότι σε θέματα όπως το υπό εξέταση που είναι

εξειδικευμένο, που αναφέρεται στον καλλιτεχνικό τομέα του θεάτρου τα αρμόδια διοικητικά όργανα, στην περίπτωση αυτή η Καλλιτεχνική Επιτροπή και το Διοικητικό Συμβούλιο, έχουν ευρεία διακριτική εξουσία στο πεδίο της αρμοδιότητάς τους, η άσκηση της οποίας δεν ελέγχεται στην ουσία από το Διοικητικό Δικαστή λόγω της τεχνικής φύσεως του θέματος και η οποία θα εξανάγκαζε το Διοικητικό Δικαστή να βασιστεί στη μαρτυρία εμπειρογνομόνων και συνεπώς στην πραγματικότητα να εναποθέσει την απόφασή του στα χέρια των εμπειρογνομόνων.

5

10

Ο νομικός λόγος περί πεπλανημένης κρίσης και λανθασμένης εκτίμησης και σύγκρισης του αιτητή με τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν μπορεί να ευσταθήσει γιατί όλα τα σχετικά στοιχεία τέθηκαν ενώπιον της Καλλιτεχνικής Επιτροπής και του Διοικητικού Συμβουλίου και σύμφωνα με τα σχετικά πρακτικά ήσκησαν την αρμοδιότητά τους και σχημάτισαν τη γνώμη τους. Σύμφωνα δε με τη νομολογία μας η επιτυχία πάνω στην ουσιαστική σύγκριση των υποψηφίων μπορεί να οδηγήσει σε επιτυχία της προσφυγής του αιτητή μόνο όταν αποδεικνύει έκδηλη υπεροχή.

15

20

Τέλος θεωρώ ότι ο ισχυρισμός περί ελλείψεως αιτιολογίας δεν μπορεί επίσης να ευσταθήσει, γιατί επαρκής αιτιολογία περιέχεται τόσο στα σχετικά πρακτικά, όσο και στην επίδικη απόφαση την ίδια.

25

Σύμφωνα με τα πιο πάνω βρίσκω ότι η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, η δε επίδικη διοικητική πράξη επικυρώνεται.

Υπό τις περιστάσεις δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα

30

Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

35